

Tuija on pitkän linjan veteraanityöläisiä: Sotiemme Veteraanit I Sotiemme Naiset- keräyksessä hän on ollut mukana n. 13 vuotta, mutta kokonaisuudessaan tämä isänmaan ystävä ollut joukoissamme veteraanien tukena jo noin 30 (!) vuoden ajan.

- Oma sukuni on veteraanitaustainen, esimerkiksi molemmat vanhempani olivat rintamalla. Isä oli Talvi- ja Jatkosodassa helsinkiläismiehistä muodostetussa Ässä-rykmentissä ja äitini oli lottana sotilassairaalassa Karhumäessä. Alkuun olin veteraanityössä paljon mukana isäni kanssa ja tehtävät ja mukana olo tuntuivat luonnolliselta ja sopivalta toiminnalta, hän kertoo.

Eikä Tuijan aktiivisuus tuohon jää, vaikka yli 40 vuoden ura yrittäjänä onkin hänet kiireisenä pitänyt.
- Ässä-rykmentin perinnetoiminnassa olen ollut aktiivisesti mukana vuosikymmeniä, samoin Maanpuolustusnaisten riveissä yli 25 vuotta.

Koska koko keräysväki on mukana vapaaehtoisina, olemme todella kiitollisia siitä, että nämä koko sydämestään veteraanien asiassa olevat ihmiset haluavat jatkaa tärkeää työtään vuodesta toiseen. Kauaa ei Tuijan tarvitsekaan miettiä, mikä häntä on motivoinut pysymään mukana.

- Parasta tässä työssä on ollut upeat, mahtavat veteraanit ja toiminnan kautta syntyneet ystävyyssuhteet sekä tunne siitä, että on voinut välittää pienen kiitoksen siitä, että olen saanut käydä kouluni omalla äidinkielelläni ja nostaa juhlapäivinä salkoon siniristilipun. Tämä on minun tapani lyhentää kunniavelkaa.

Vaikka kerääjät törmäävät myös sinnikkäästi eläviin harhaluuloihin siitä, mihin keräyksen varat menevät ja mitä niillä tehdään, on Tuijankin keräystehtävissä saama palaute ollut pääasiassa positiivista. Erityisesti häntä on ilahduttanut se, kuinka Puolustusvoimat tukee keräystä jalkauttamalla kunkin saapumiserän varusmiehiä kerääjien avuksi kaksi kertaa vuodessa.

- He kuuntelevat tarkkaavaisesti, mitä, miksi ja kenelle ollaan keräämässä ja ovatkin oikoneet monia väärinkäsityksiä veteraanien varallisuudesta ja keräyksen tarpeellisuudesta, hän kiittelee.

Suureksi suruksemme veteraaniväestön määrä vähenee joka vuosi, mutta oli veteraaneja vielä tämän vuoden (2021) alussa keskuudessamme liki 6 000, heidän leskiään ja puolisoita liki parikymmentätuhatta.

- Toivon yleisön ymmärtävän, että nyt on viimeinen hetki antaa tukensa ja kiitoksensa, vetoaa Tuija, joka on mukana myös veteraanien perinnön ylläpitämiseksi tehtävässä perinnetyössä.

- Meidän velvollisuutemme on pitää huoli, että myös jälkeemme tulevat tietävät, ettei tämä rauha ja hyvinvointi, missä hekin saavat elää, ole ollut itsestään selvää. Vaalikaamme menneisyyttä ja uskokaamme tulevaisuuteen.

Alkuperäinen kirjoitus on julkaistu Sotaveteraaniliiton Facebookissa 26.2.2021